

3. Fribolig eller boliggodtgørelse, jfr. jordemoderlovens § 8, stk. 3.
4. Tilskud for særligt ringe antal fødsler, jfr. jordemoderlovens § 8, stk. 5.
5. Feriegodtgørelse, jfr. jordemoderlovens § 9, stk. 3.
6. Honorarer for undersøgelser i henhold til lov nr. 472 af 1. oktober 1945 om svangerskabshygiejne.

Bl. a. på grundlag af indhentede oplysninger fra samtlige distriktsjordemødre (i 1947: 489) har udvalget beregnet, at distriktsjordemødrenes gennemsnitsindtægt (inclusive værdien af fribolig eller boliggodtgørelsen) i 1946 har andraget ca. 6 500 kr. uden alderstillæg. Da alderstillægget udgør højst 400 kr., vil en medregning af fuldt alderstillæg betyde, at beløbet stiger til ca. 6 900 Kr. Imidlertid bemærker udvalget, at der ikke bør lægges for stor vægt på denne gennemsnitsindtægt, idet de for udvalget foreliggende oplysninger viser, at næsten 65 pct. af distriktsjordemødrene i 1946 havde under 6 000 kr. og næsten 36 pct. under 5 000 kr. i indtægt. Hertil kommer, at jordemødrene i mange tilfælde vil være nødsaget til at holde husmedhjælp, idet der ifølge instruksen for jordemødre normalt altid skal være nogen til stede i en jordemoders hjem, således at der, når jordemoderen er fraværende, kan gives besked om, hvor hun er at træffe.

Udvalget finder derfor, at de økonomiske vilkår, hvorunder distriktsjordemødrene virker, er meget ringe, og at det navnlig må anses for urimeligt, at ca. halvdelen af landets distriktsjordemødre har så lave indtægter, som tilfældet er. Udvalget peger i denne forbindelse på, at jordemodergerningen stiller meget betydelige krav til sin udøver med hensyn til fysik og karakteregenskaber. En fødsel kan undertiden strække sig over både 1 og 2 dage, og jordemoderen må til enhver tid være forberedt på at blive kaldt ud. Der finder desuden årligt ca. 30 000 fødsler sted, ved hvilke der ikke medvirker læge, således at jordemoderen har eneansvaret. Endvidere fremhæver udvalget, at uddannelsestiden for jordemødre i 1941 blev forlænget med 1 år til 3 år. — At de økonomiske muligheder for distriktsjordemødrene i mange distrikter er for ringe, viser sig bl. a. derigennem, at det jævnligt ikke har været muligt at besætte distriktsjordemoderstillingerne i de mindre distrikter; som følge heraf er der i de senere år blevet nedlagt et betydeligt antal mindre distrikter, og de pågældende områder er blevet henlagt under omliggende distrikter. Det er imidlertid langt fra altid, denne udvej foreligger; navnlig for-

såvidt angår ødistrikterne vil transportspørgsmålet vanskeliggøre henlæggelse af distrikterne under andre distrikter.

Udvalgets forslag til en forbedring af distriktsjordemødrenes løn- og øvrige indtægtsforhold går for det første ud på ved ydelse af et pensionsgivende løntillæg at forhøje deres lønninger på linie med de lønforbedringer, statens tjenestemænd har opnået ved tjenestemandsløven af 6. juni 1946. Ved siden heraf foreslår udvalget indført en adgang til at forhøje distriktsjordemødrenes boliggodtgørelse samt tilvejebragt særlige indtægtsforbedringer for så vidt angår jordemødre, i hvis distrikter fødselsantallet er særligt ringe.

Efter de nugældende regler i jordemoderlovens § 13 for pensionering af distriktsjordemødre tilkommer der ved afsked distriktsjordemødrene pension efter tjenestemandsløvens regler. Pensionen beregnes af den sum, der fremkommer ved sammenlægning af 1) grundløn, 2) alderstillæg, 3) friboligværdien eller boliggodtgørelsen, 4) et beløb, der svarer til 2 kr. for hver fødsel, ved hvilken distriktsjordemoderen årlig har ydet sin tjeneste, idet fødselsantallet beregnes efter gennemsnittet for de sidste 5 kalenderår, dog ikke under 50 fødsler og ikke over 100 fødsler. Til pensionen, der ikke kan andrage over 1 500 kr. eller under 600 kr., ydes et reguleringstillæg, der beregnes i overensstemmelse med reglerne i tjenestemandsløvens § 97.

Distriktsjordemødre bidrager i modsætning til tjenestemænd ikke selv til deres pension, men efter udvalgets opfattelse har pensionen også oprindelig kun været betragtet som et tilskud til selvpensionering, idet distriktsjordemødrene udover lønnen fra det offentlige oppebærer fødselsbonorarer m. v., der ikke indgår i pensionsberegningen. Der kan dog ikke nu regnes med nogen selvpensioneringsevne af betydning.

De i finansåret 1946—47 udbetalte pensioner fordeler sig (inclusive reguleringstillæg) således:

1	distriktsjordemoder under 1 000 kr.
	($\frac{1}{3}$ pension i henhold til den ekstraordinære tjenestemandsdømtols kendelse)
12	distriktsjordemødre ... 1 000—1 200 kr.
17	— ... 1 200—1 400 -
42	— ... 1 400—1 600 -
43	— ... 1 600—1 800 -
17	— ... 1 800—2 000 -
46	— ... 2 000—2 200 -
16	— ... 2 200—2 400 -

Det er således meget små pensioner, distriktsjordemødrene opnår, og de fleste di-